Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** ►**C1** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1592/2002**

ze dne 15. července 2002

o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví

(Text s významem pro EHP) ◄

(Úř. věst. L 240, 7.9.2002, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Komise (ES) č. 1701/2003 ze dne 24. září 2003	L 243	5	27.9.2003
►**M2**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1643/2003 ze dne 22. července 2003	L 245	7	29.9.2003

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 233, 26.8.2006, s. 13 (1592/2002)

▼B

▼C1

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1592/2002

ze dne 15. července 2002

o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V civilním letectví by měla být vždy zajištěna vysoká a jednotná úroveň ochrany evropských občanů přijetím společných bezpečnostních pravidel a opatření zajišťujících, že výrobky, osoby a organizace ve Společenství vyhovují těmto pravidlům a pravidlům přijatým k ochraně životního prostředí. To přispěje k usnadnění volného pohybu zboží, osob a organizací v rámci vnitřního trhu.

(2) Proto mají výrobky letecké techniky podléhat certifikaci, aby bylo ověřeno, že vyhovují hlavním požadavkům na letovou způsobilost a ochranu životního prostředí vztahujícím se k civilnímu letectví. Do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost by měly být vypracovány vhodné hlavní požadavky zahrnující provoz letadel a způsobilost členů letových posádek a toto nařízení by se mělo vztahovat na letadla třetích zemí a poté na jiné prvky v oblasti bezpečnosti civilního letectví.

(3) S cílem reagovat na rostoucí obavy o zdraví a pohodlí cestujících během letů je nezbytné vyvíjet konstrukce letadel, které lépe chrání bezpečnost a zdraví cestujících.

(4) Měla by být neprodleně přijímána opatření na základě výsledků vyšetřování leteckých nehod, zejména vztahují-li se k vadné konstrukci letadla nebo provozním záležitostem, aby byla zajištěna důvěra zákazníků v leteckou dopravu.

(5) Úmluva o mezinárodním civilním letectví, podepsaná v Chicagu dne 7. prosince 1944 (dále jen „Chicagská úmluva“), jejímiž smluvními stranami jsou všechny členské státy, již stanoví minimální standardy zajišťující bezpečnost civilního letectví a k němu se vztahující ochrany životního prostředí. Hlavní požadavky Společenství a pravidla přijatá k jejich provádění by měly zajistit,

([1]) Úř. věst. C 154 E, 29.5.2001, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 221, 7.8.2001, s. 38.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 5. září 2001 (Úř. věst. C 72 E, 21.3.2002, s. 146), společný postoj Rady ze dne 19. prosince 2001 (Úř. věst. C 58, 5.3.2002, s. 44) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. dubna 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 18. června 2002.

▼C1

aby členské státy plnily své závazky sjednané v Chicagské úmluvě, včetně závazků vůči třetím zemím.

(6) Výrobkům letecké techniky, letadlovým částem a zařízením má být vydáno osvědčení, jakmile je zjištěno, že vyhovují hlavním požadavkům na letovou způsobilost a ochranu životního prostředí stanoveným Společenstvím v souladu se standardy Chicagské úmluvy. Komise má být zmocněna k vypracování nezbytných prováděcích pravidel.

(7) Aby bylo dosaženo cílů Společenství v oblasti volného pohybu zboží, osob a služeb, jakož i cílů společné dopravní politiky, měly by členské státy bez dalších požadavků nebo hodnocení přijímat výrobky, letadlové části a zařízení, organizace nebo osoby, jimž bylo vydáno osvědčení v souladu s tímto nařízením a prováděcími pravidly k němu.

(8) Měla by být zajištěna dostatečná pružnost při řešení zvláštních okolností, jako jsou naléhavá bezpečnostní opatření nebo nepředvídané či omezené provozní potřeby, a měly by být rovněž přijata opatření pro dosahování rovnocenné úrovně bezpečnosti jinými prostředky. Členské státy mají být oprávněné k udělování výjimek z požadavků tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu, pokud je působnost těchto výjimek přísně omezena a podléhají-li náležité kontrole Společenství.

(9) Splnění cílů tohoto nařízení lze účinně dosáhnout prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi. V tom případě lze ustanovení tohoto nařízení a prováděcí pravidla k němu upravit prostřednictvím dohod uzavřených Společenstvím s těmito zeměmi. Nejsou-li takové dohody, mělo by být členským státům nicméně umožněno, aby s podmínkou náležité kontroly Společenstvím uznaly osvědčení a oprávnění, která třetí země udělila zahraničním výrobkům, letadlovým částem zařízením, organizacím a personálu.

(10) Je nezbytné stanovit vhodná opatření jak k zajištění nezbytné ochrany citlivých bezpečnostních údajů, tak k poskytnutí dostatečných informací veřejnosti, pokud jde o úroveň bezpečnosti civilního letectví a s ním související ochrany životního prostředí, přičemž je třeba zohlednit nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise [1] a souvisejícím vnitrostátním právním předpisům.

(11) Všechny oblasti v působnosti tohoto nařízení je třeba lépe uspořádat, aby určité úkoly dnes plněné na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni byly prováděné jediným specializovaným odborným subjektem. Vzniká tedy v rámci dosavadní institucionální struktury a rovnováhy pravomocí ve Společenství potřeba zřídit Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví, která bude v odborných záležitostech nezávislá a bude mít právní, správní a finanční samostatnost. K tomuto cíli je nezbytné a vhodné, aby byla subjektem Společenství, který má právní subjektivitu a vykonává prováděcí pravomoci svěřené mu tímto nařízením.

(12) Aby agentura mohla být Společenství řádně nápomocna, mělo by jí být umožněno rozvíjet své odborné schopnosti ve všech aspektech bezpečnosti civilního letectví a ochrany životního prostředí, na které se vztahuje toto nařízení. Měla by být nápomocna Komisi při přípravě nezbytných právních předpisů a pomáhat členským státům a průmyslu při jejich provádění. Měla by být schopna vydávat certifikační specifikace a poradenský materiál, provádět odborná posouzení, vydávat požadovaná osvědčení a být nápomocna Komisi při kontrole uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu, přičemž k plnění těchto úkolů by měla mít nezbytnou pravomoc.

[1] Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

▼C1

(13) Komise a členské státy mají být zastoupeny ve správní radě, aby účinně kontrolovaly funkce agentury. Správní radě by měly být svěřeny nezbytné pravomoci k sestavování rozpočtu, ověřování jeho plnění, přijímání příslušných finančních pravidel, zavedení průhledných pracovních postupů pro rozhodování agentury a jmenování výkonného ředitele. Rovněž je vhodné, aby bylo agentuře umožněno provádět výzkum a organizovat náležitou spolupráci s Komisí a členskými státy. Je žádoucí, aby agentura byla nápomocna Společenství a jeho členským státům v oblasti mezinárodních vztahů včetně harmonizace pravidel, uznávání oprávnění a odborné spolupráce a aby byla oprávněna k navázání odpovídajících vztahů s leteckými úřady třetích zemí a mezinárodními organizacemi příslušnými v záležitostech v oblasti působnosti tohoto nařízení.

(14) Veřejný zájem vyžaduje, aby agentura při své činnosti týkající se bezpečnosti vycházela pouze z nezávislých odborných posudků, za přísného uplatňování tohoto nařízení a pravidel přijatých Komisí k jeho provedení. Proto by měla být všechna rozhodnutí agentury týkající se bezpečnosti učiněna výkonným ředitelem, který má mít dostatečnou pružnost k získávání doporučení a k organizování vnitřního chodu agentury. Pokud však agentura vypracuje návrh pravidel obecné povahy, která mají být prováděna vnitrostátními orgány, měly by mít členské státy možnost se rozhodovacího procesu účastnit.

(15) Je nezbytné zajistit, aby osoby ovlivněné rozhodnutím agentury mohly využít nezbytné opravné prostředky způsobem odpovídajícím zvláštní povaze oblasti letectví. Vhodný mechanismus odvolání má být stanoven tak, aby rozhodnutí výkonného ředitele mohlo být předloženo k specializovanému odvolacímu senátu, jehož rozhodnutí by mohla následně být předmětem řízení před Soudním dvorem.

(16) Aby byla zaručena plná samostatnost a nezávislost agentury, měl by jí být přidělen samostatný rozpočet s příjmy pocházejícími hlavně z příspěvku Společenství a z poplatků placených uživateli systému. Jde-li o příspěvek Společenství a jakékoli ostatní dotace hrazené ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, měl by být použitelný rozpočtový proces Společenství. Revizi účtů by měl provádět Účetní dvůr.

(17) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijímána v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]).

(18) Jelikož cílů navržené činnosti, totiž stanovení a jednotného uplatňování společných pravidel v oblasti bezpečnosti civilního letectví a ochrany životního prostředí, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodů celoevropské oblasti působnosti tohoto nařízení, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(19) Před zřízením jakýchkoli místních úřadoven agentury by měla být stanovena obecná pravidla objasňující, jakým požadavkům je třeba vyhovět a jaký příspěvek musí zúčastněný členský stát poskytnout.

(20) Uznává se, že má být vyvíjena snaha o účast evropských zemí, které nejsou členy Evropské unie, aby se zajistil odpovídající celoevropský rozměr usnadňující zvýšení bezpečnosti civilního letectví v celé Evropě. Evropské země, které uzavřely se Spole-

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼C1

čenstvím dohody, jimiž se zavázaly provést a uplatňovat *acquis communautaire* v oblasti působnosti tohoto nařízení, by se měly způsobem určeným v rámci těchto dohod k úsilí Společenství připojit.

(21) Obecným cílem je, aby dosavadní funkce a úkoly členských států, včetně úkolů a funkcí plynoucích z jejich spolupráce v rámci Sdružených leteckých úřadů, byly na agenturu převedeny účinně, bez jakéhokoli snižování současné vysoké úrovně bezpečnosti a bez jakéhokoli nepříznivého vlivu na časové plány certifikací. K zajištění přechodu je třeba přijmout vhodná opatření.

(22) Toto nařízení stanoví náležitý a úplný rámec pro vydávání certifikaci ochrany životního prostředí výrobků letecké techniky a pro definování a plnění společných technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví. Směrnice Rady 80/51/EHS ze dne 20. prosince 1979 o omezování emisí hluku podzvukových letadel [1] a příloha II nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví [2] by proto měly být v patřičnou dobu zrušeny, aniž by byla dotčena platnost osvědčení výrobků a oprávnění osob a organizací již vydaných v souladu s uvedenými právními akty.

(23) Toto nařízení by se mělo použít na jakoukoli jinou oblast se vztahem k bezpečnosti civilního letectví na základě budoucího návrhu Komise v souladu se Smlouvou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZÁSADY

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na

a) projektování, výrobu, údržbu a provoz výrobků letecké techniky, letadlových částí a zařízení, jakož i na personál a organizace zapojené do projektování, výroby a údržby těchto výrobků, letadlových částí a zařízení;

b) personál a organizace zapojené do provozu letadel.

2. Toto nařízení se nepoužije, pokud se výrobky, letadlové části, zařízení, personál a organizace uvedené v odstavci 1 zabývají vojenskými, celními, policejními nebo podobnými službami. Členské státy se zavazují zajistit, aby tyto služby braly pokud možno patřičný ohled na cíle tohoto nařízení.

Článek 2

Cíle

1. Základním cílem tohoto nařízení je stanovit a udržovat vysokou a jednotnou úroveň bezpečnosti civilního letectví v Evropě.

2. V oblasti působnosti tohoto nařízení jsou další cíle tyto:

---

[1] Úř. věst. L 18, 24.1.1980, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 83/206/EHS (Úř. věst. L 117, 4.5.1983, s. 15).

[2] Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 2871/2000 (Úř. věst. L 333, 29.12.2000, s. 47).

▼C1

a) zajistit vysokou a jednotnou úroveň ochrany životního prostředí;

b) usnadnit volný pohyb zboží, osob a služeb;

c) podporovat efektivnost nákladů procesů regulace a certifikace a zabránit duplicitám na vnitrostátní a evropské úrovni;

d) pomáhat členským státům v plnění jejich závazků podle Chicagské úmluvy vytvořením základny pro společný výklad a jednotné provádění ustanovení uvedené úmluvy a zajištěním patřičného zohlednění jejích ustanovení v tomto nařízení a v prováděcích pravidlech k němu a

e) podporovat na celosvětové úrovni postoje Společenství v oblasti standardů a pravidel v oblasti bezpečnost civilního letectví navázáním vhodné spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

3. Prostředky k dosahování cílů stanovených v odstavcích 1 a 2 jsou

a) vypracování, přijetí a jednotné uplatňování všech nezbytných aktů;

b) uznávání bez dodatečných požadavků osvědčení, průkazů způsobilosti, oprávnění nebo jiných dokladů vydaných výrobkům, personálu a organizacím v souladu s tímto nařízením a prováděcími pravidly k němu;

c) zřízení nezávislé Evropské agentury pro bezpečnost letectví;

d) jednotné uplatňování všech nezbytných aktů vnitrostátními leteckými úřady a agenturou v rámci jejich příslušných oblastí působnosti.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „průběžným dozorem“ úkoly, které mají být prováděny k ověření, že podmínky, za kterých bylo osvědčení uděleno, jsou nadále plněny v celém průběhu jeho období platnosti, a přijímání jakýchkoli bezpečnostních opatření;

b) „Chicagskou úmluvou“ Úmluva o mezinárodním civilním letectví, podepsaná v Chicagu dne 7. prosince 1944, a její přílohy;

c) „výrobkem“ letadlo, motor nebo vrtule;

d) „letadlovými částmi a zařízeními“ jakýkoli přístroj, vybavení, mechanismus, část, aparatura, příslušenství nebo agregát včetně komunikačního vybavení, které je používáno nebo určeno k použití při provozu nebo řízení letadla za letu a je zastavěné v letadle nebo k němu upevněné. Zahrnuje části draku, motoru nebo vrtule;

e) „certifikací“ každá forma uznání, že výrobek, letadlová část nebo zařízení, organizace nebo osoba jsou v souladu s použitelnými požadavky, včetně ustanovení tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu, a vydání odpovídajícího osvědčení potvrzujícího tento soulad;

f) „kvalifikovaným subjektem“ organizace, která může provádět certifikační úkoly pod dohledem a v odpovědnosti agentury;

g) „osvědčením“ jakékoli oprávnění, průkaz způsobilosti nebo jiný doklad vydaný jako výsledek certifikace.

▼C1

KAPITOLA II

HLAVNÍ POŽADAVKY

Článek 4

Hlavní zásady a použitelnost

1. Letadla, včetně veškerých zastavěných výrobků, letadlových částí a zařízení, která jsou

a) projektovaná nebo vyrobená organizací, nad kterou agentura nebo členský stát zajišťuje bezpečnostní dozor, nebo

b) zapsaná v leteckém rejstříku v členském státě nebo

c) zapsaná v leteckém rejstříku ve třetí zemi a užívaná provozovatelem, nad jehož provozem zajišťuje některý členský stát dozor,

musí vyhovovat tomuto nařízení, pokud regulační bezpečnostní dozor nad nimi není delegován na třetí zemi a nejsou využívána provozovatelem ze Společenství.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na letadla uvedená v příloze II.

3. Tímto nařízením nejsou dotčena práva třetích zemí vymezená v mezinárodních úmluvách, zejména v Chicagské úmluvě.

Článek 5

Letová způsobilost

1. Letadla uvedená v čl. 4 odst. 1 musí splňovat hlavní požadavky letové způsobilosti stanovené v příloze I.

2. Vyhovění letadel zapsaných do leteckého rejstříku v členském státě a výrobků, letadlových částí a zařízení v nich zastavěných se stanoví v souladu s tímto:

a) výrobky musí mít typové osvědčení. Typové osvědčení a certifikace změn tohoto typového osvědčení včetně doplňkových typových osvědčení jsou vydány, prokáže-li žadatel, že výrobek vyhovuje certifikační předpisové základně podle článku 15, stanovené za účelem zajištění souladu s hlavními požadavky uvedenými v odstavci 1, a nevykazuje-li výrobek žádné rysy nebo vlastnosti, které by činily jeho provoz nebezpečným. Typové osvědčení se vztahuje na výrobek včetně všech letadlových částí a zařízení k němu upevněných;

b) letadlovým částem a zařízením lze vydat zvláštní osvědčení, prokáže-li se, že vyhovují podrobným specifikacím letové způsobilosti stanoveným pro dosažení shody s hlavními požadavky podle odstavce 1;

c) každému letadlu musí být vydáno individuální osvědčení letové způsobilosti, prokáže-li se shoda s typovým návrhem schváleným v jeho typovém osvědčení a pokud příslušná dokumentace, kontroly a zkoušky prokáží, že letadlo je ve stavu pro bezpečný provoz. Toto osvědčení letové způsobilosti zůstává platné, dokud není jeho platnost pozastavena, zrušena nebo ukončena a dokud je letadlo udržováno v souladu s hlavními požadavky na zachování letové způsobilosti podle bodu 1.d přílohy I a prováděcími pravidly zmíněnými v odstavci 4;

d) organizace odpovědné za projektování, výrobu a údržbu výrobků, letadlových částí a zařízení musí prokázat schopnosti a prostředky pro plnění povinností souvisejících s jejich výsadními právy. Není-li dohodnuto jinak, jsou tyto schopnosti a prostředky uznány vydáním

▼C1

oprávnění organizace. Výsadní práva udělená oprávněné organizaci a rozsah oprávnění jsou přesně vymezeny v podmínkách oprávnění.

Dále

e) lze požadovat, aby byl personál odpovědný za uvolňování výrobku, letadlové části nebo zařízení po údržbě držitelem příslušného osvědčení (dále jen „osvědčení personálu“);

f) schopnost organizací pro výcvik údržby plnit své povinnosti spojené s jejich výsadními právy vztahujícími se k vydávání osvědčení podle písmene e) lze uznat vydáním oprávnění.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2

a) lze vydat povolení k letu, prokáže-li se, že letadlo je schopné bezpečně provést základní let. Povolení se vydává s vhodnými omezeními, zejména v zájmu ochrany bezpečnosti třetích osob;

b) osvědčení letové způsobilosti pro zvláštní účely lze vydat letadlu, pro které nebylo vydáno typové osvědčení podle odst. 2 písm. a). V tomto případě musí být prokázáno, že letadlo splňuje zvláštní specifikace letové způsobilosti a odchylky od hlavních požadavků podle odstavce 1 přitom s ohledem na účel zajišťují dostatečnou bezpečnost. Letadla přicházející v úvahu pro tato osvědčení pro zvláštní účely a omezení pro používání těchto letadel se vymezí v souladu s prováděcími pravidly podle odstavce 4;

c) odůvodňuje-li to počet letadel stejného typu přicházejících v úvahu pro osvědčení letové způsobilosti pro zvláštní účely, lze vydat typové osvědčení pro zvláštní účely a stanoví se vhodná certifikační předpisová základna.

4. Komise přijme postupem podle čl. 54 odst. 3 prováděcí pravidla k tomuto článku, přičemž upřesní zejména

a) podmínky pro určení certifikační předpisové základny použitelné pro určitý výrobek a pro její oznámení žadateli;

b) podmínky pro určení podrobných specifikací letové způsobilosti použitelných pro určité letadlové části a zařízení a pro jejich oznámení žadateli;

c) podmínky pro určení zvláštních specifikací letové způsobilosti použitelných pro určitá letadla přicházející v úvahu pro osvědčení letové způsobilosti pro zvláštní účely a pro jejich oznámení žadateli;

d) podmínky pro vydávání a rozšiřování závazných informací, aby bylo zajištěno zachování letové způsobilosti výrobků;

e) podmínky pro vydání, zachování, změnu, pozastavení nebo zrušení platnosti typových osvědčení, typových osvědčení pro zvláštní účely, certifikace změn typových osvědčení, individuálních osvědčení letové způsobilosti, osvědčení letové způsobilosti pro zvláštní účely, povolení k letu a osvědčení pro výrobky, letadlové části nebo zařízení, včetně

   i) podmínek trvání platnosti těchto osvědčení a podmínek jejich prodloužení jejich platnosti, je-li omezena,

   ii) omezení pro vydání povolení k letu. Omezení se týkají zejména

      — účelu letu,

      — vzdušného prostoru užitého pro let,

      — kvalifikace letové posádky,

      — přepravy jiných osob než letové posádky,

   iii) letadel, kterým lze vydat osvědčení letové způsobilosti pro zvláštní účely, a souvisejících omezení;

▼C1

f) podmínky pro vydání, zachování, změnu, pozastavení nebo zrušení platnosti oprávnění organizací, požadovaných v souladu s odst. 2 písm. d) a f), a podmínky, za kterých tato oprávnění nemusí být vyžadována;

g) podmínky pro vydání, zachování, změnu, pozastavení nebo zrušení platnosti osvědčení personálu požadovaných v souladu s odst. 2 písm. e);

h) odpovědnosti držitelů osvědčení;

i) způsob prokazování vyhovění letadel podle odstavce 1, na která se nevztahují odstavce 2 nebo 3, hlavním požadavkům.

5. Při vypracovávání prováděcích pravidel podle odstavce 4 dbá Komise zejména na to, aby tato pravidla:

a) odrážela nejmodernější stav a nejlepší postupy v oblasti letové způsobilosti;

b) brala v úvahu celosvětové zkušenosti s provozem letadel a vědeckotechnický pokrok;

c) umožňovala bezprostřední reakci na zjištěné příčiny leteckých nehod a vážných nahodilých událostí.

Článek 6

Hlavní požadavky na ochranu životního prostředí

▼M1

1. Výrobky, součásti a zařízení musí vyhovovat požadavkům na ochranu životního prostředí obsaženým v příloze 16 Chicagské úmluvy svazku I vydaného v březnu 2002 a svazku II vydaného v listopadu 1999 svazku II, s výjimkou dodatků k příloze 16.

▼C1

2. Postupem podle čl. 54 odst. 3 lze odstavec 1 tohoto článku upravit, aby byl v souladu s následnými změnami Chicagské úmluvy a jejích příloh, které vstoupí v platnost po přijetí tohoto nařízení a budou použitelné ve všech členských státech, pokud tyto úpravy nerozšíří oblast působnosti tohoto nařízení.

3. Postupem podle čl. 54 odst. 3 Komise stanoví prováděcí pravidla k odstavci 1, přičemž podle potřeby využije obsah doplňků uvedených v odstavci 1.

Článek 7

Provoz letadel a způsobilost členů letových posádek

Pokud jde o základní zásady, použitelnost a hlavní požadavky pro oblast působnosti stanovenou v čl. 1 odst. 1 písm. b), předloží Komise co nejdříve návrhy Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 8

Uznávání osvědčení

1. Členské státy bez dalších technických požadavků nebo vyhodnocování uznávají osvědčení vydaná v souladu s tímto nařízením. Pokud je původní uznání vydáno k určitému účelu nebo účelům, každé následné uznání zahrnuje výlučně tentýž účel nebo účely.

2. Až do přijetí prováděcích pravidel podle čl. 5 odst. 4 a aniž je dotčen čl. 57 odst. 2 lze osvědčení, která nemohou být vydána v souladu s tímto nařízením, vydat na základě použitelných vnitrostátních předpisů.

▼C1

Článek 9

Přijímání osvědčení vydaných třetí zemí

1. Odchylně od tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu může agentura nebo letecké úřady v členských státech podle dohod o uznávání uzavřených mezi Společenstvím a třetí zemí vydávat osvědčení na základě osvědčení vydaných leteckými úřady této třetí země.

2. a) Neuzavřelo-li Společenství dohodu, může členský stát nebo agentura před vstupem souvisejících ustanovení tohoto nařízení v platnost po oznámení Komisi a ostatním členským státům vydávat osvědčení na základě osvědčení vydaných příslušnými orgány třetí země na základě dohody uzavřené mezi tímto členským státem a danou třetí zemí. Agentura může rovněž vydávat tato osvědčení v zastoupení kteréhokoli členského státu na základě dohody uzavřené jedním z členských států s danou třetí zemí.

b) Domnívá-li se Komise, že

— ustanovení dohody mezi členským státem a třetí zemí by nezajistilo úroveň bezpečnosti rovnocennou úrovni stanovené tímto nařízením a prováděcími pravidly k němu nebo že

— by tato dohoda vnášela mezi členské státy diskriminaci bez přesvědčivých bezpečnostních důvodů nebo by byla v rozporu se zahraniční politikou Společenství vůči určité třetí zemi,

může postupem podle čl. 54 odst. 2 požadovat, aby daný členský stát dohodu upravil nebo pozastavil její uplatňování nebo jí vypověděl ve shodě s článkem 307 Smlouvy.

c) Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby vypověděly dohody co nejdříve po vstupu dohody mezi Společenstvím a danou třetí zemí v platnost, pokud jde o oblasti působnosti posledně jmenované dohody.

Článek 10

Ustanovení o pružnosti

1. Toto nařízení a pravidla přijatá k jeho provedení nesmějí bránit členským státům, aby bezprostředně reagovaly na bezpečnostní problémy týkající se určitého výrobku, osoby nebo organizace, na které se vztahuje toto nařízení.

Je-li bezpečnostní problém důsledkem

a) nedostatečné úrovně bezpečnosti plynoucí z uplatňování tohoto nařízení nebo

b) nedostatků tohoto nařízení nebo prováděcích pravidlech k němu,

oznámí členské státy agentuře, Komisi a ostatním členským státům neprodleně přijatá opatření a jejich důvody.

2. Postupem podle čl. 54 odst. 3 Komise rozhodne, zda nedostatečná úroveň bezpečnosti nebo nedostatky tohoto nařízení nebo prováděcích pravidel k němu odůvodňují trvalé uplatňování opatření přijatých ve shodě s odstavcem 1. V tom případě přijme Komise rovněž nezbytná opatření za účelem změny daného pravidla. Je-li zjištěno, že opatření členského státu nejsou odůvodněná, členský stát je zruší nebo změn.

3. Členské státy mohou z plnění hlavních požadavků stanovených v tomto nařízení a v prováděcích pravidlech k němu udělit

▼C1

výjimky v případě nepředvídaných naléhavých provozních okolností nebo provozních potřeb omezeného trvání, není-li tím nepříznivě ovlivněna úroveň bezpečnosti. Agentuře, Komisi a ostatním členským státům jsou tyto výjimky oznámeny, jsou-li uděleny opakovaně nebo na dobu delší než dva měsíce.

4. Jsou-li opatření, o kterých rozhodl členský stát, méně omezující než použitelné předpisy Společenství, posoudí Komise, zda jsou výjimky v souladu se základním bezpečnostním cílem tohoto nařízení nebo jakékoli jiné právní normy Společenství. Nejsou-li udělené výjimky v souladu se základními bezpečnostními cíli tohoto nařízení nebo jakékoli jiné právní normy Společenství, přijme Komise rozhodnutí postupem podle čl. 54 odst. 4. V tom případě členský stát odchylku zruší.

5. Lze-li úrovně ochrany rovnocenné úrovni dosažené uplatňováním prováděcích pravidel k článkům 5 a 6 dosáhnout jinými prostředky, mohou členské státy bez diskriminace na základě státní příslušnosti udělovat schválení odchylně od těchto prováděcích pravidel. V těchto případech oznámí daný členský stát Komisi úmysl toto schválení udělit a uvede důvody prokazující potřebu odchylky od daného pravidla a podmínky stanovené pro zajištění dosažení rovnocenné úrovně ochrany.

6. Do tří měsíců poté, co členské státy podají Komisi oznámení v souladu s odstavcem 5, zahájí Komise řízení podle čl. 54 odst. 3 s cílem rozhodnout, zda schválení navržené v souladu s odstavcem 5 splňuje podmínky stanovené v uvedeném odstavci a zda může být uděleno. V tom případě oznámí své rozhodnutí všem členským státům, které jsou rovněž oprávněny uplatnit uvedené opatření. Na dané opatření se vztahuje článek 8. Odpovídající prováděcí pravidla lze rovněž změnit tak, aby zohledňovala toto opatření, přičemž se použijí průhledné postupy v souladu s článkem 43.

Článek 11

Informační síť

1. Komise, agentura a vnitrostátní letecké úřady si vyměňují veškeré informace jim dostupné v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu. Subjekty pověřené vyšetřováním leteckých nehod a nahodilých událostí v civilním letectví nebo analýzou událostí mají právo na přístup k uvedeným informacím.

2. Aniž je dotčeno právo veřejnosti na přístup k dokumentům Komise, jak je vymezeno v nařízení (ES) č. 1049/2001, přijme Komise postupem podle čl. 54 odst. 3 z vlastního podnětu opatření, aby zúčastněným osobám byly poskytovány informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Tato opatření, která mohou být obecně použitelná nebo individuální, jsou založena na potřebě

a) poskytnout osobám a organizacím informace, které potřebují ke zvýšení bezpečnosti letectví;

b) omezit šíření informací na to, co je vyloženě nutné pro účely uživatelů, aby byla zajištěna dostatečná důvěrnost uvedených informací.

3. Vnitrostátní letecké úřady přijmou v souladu s vnitrostátními právními předpisy nezbytná opatření k zajištění dostatečné důvěrnosti informací, které získávají na základě odstavce 1.

4. V zájmu informování veřejnosti o obecné úrovni bezpečnosti zveřejňuje agentura každý rok bezpečnostní přehled.

▼C1

KAPITOLA III

EVROPSKÁ AGENTURA PRO BEZPEČNOST LETECTVÍ

ODDÍL I

ÚKOLY

Článek 12

Zřízení a funkce agentury

1. Pro účely provádění tohoto nařízení se zřizuje Evropská agentura pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“).

2. Pro účely zajištění řádného fungování a rozvoje bezpečnosti civilního letectví agentura

a) se zabývá všemi úkoly ve všech záležitostech v oblasti působnosti čl. 1 odst. 1 a zaujímá k nim stanoviska;

b) je nápomocna Komisi při přípravě opatření, která mají být přijata pro provedení tohoto nařízení. Obsahují-li tato opatření technická pravidla a zejména pravidla týkající se konstrukce, projektování a provozních hledisek, nesmí Komise změnit jejich obsah bez předchozí koordinace s agenturou. Agentura rovněž poskytne Komisi nezbytnou technickou, vědeckou a správní podporu k plnění jejích úkolů;

c) přijímá nezbytná opatření v rámci pravomocí svěřených jí tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Společenství;

d) provádí kontroly a šetření nutné k plnění svých úkolů;

e) v oblasti své působnosti vykonává v zastoupení členských států funkce a úkoly pro ně vyplývající z použitelných mezinárodních smluv, zejména Chicagské úmluvy.

Článek 13

Opatření agentury

Agentura podle potřeby

a) vydává stanoviska určená Komisi;

b) vydává certifikační specifikace, včetně předpisů letové způsobilosti a přijatelných způsobů průkazu jakož i veškerý poradenský materiál pro uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu;

c) přijímá požadovaná rozhodnutí pro použití článků 15, 45 a 46.

Článek 14

Stanoviska, certifikační specifikace a poradenský materiál

1. Aby byla agentura nápomocna Komisi při přípravě návrhů základních zásad, použitelnosti a hlavních požadavků, které mají být předloženy Evropskému parlamentu a Radě a při přijímání prováděcích pravidel vypracuje sama návrhy těchto materiálů. Návrhy agentura předkládá Komisi jako svá stanoviska.

2. V souladu s článkem 43 a prováděcími pravidly přijatými Komisí vypracuje agentura k použití v procesu certifikace

▼C1

a) certifikační specifikace, včetně předpisů letové způsobilosti a přijatelných způsobů průkazu;

b) poradenský materiál.

Tyto dokumenty odrážejí nejmodernější stav a nejlepší postupy v daných oblastech a jsou aktualizovány s ohledem na celosvětové zkušenosti s provozem letadel a na vědeckotechnický pokrok.

Článek 15

Certifikace letové způsobilosti a ochrany životního prostředí

1. S ohledem na výrobky, letadlové části a zařízení podle čl. 4 odst. 1 vykonává agentura, kde je to použitelné, v zastoupení členských států funkce a úkoly státu projekce, výroby nebo registrace, vztahují-li se ke schválení konstrukce, jak je uvedeno v Chicagské úmluvě nebo v jejích přílohách. K tomuto cíli agentura zejména

a) pro každý výrobek, pro který je požadováno typové osvědčení nebo změna typového osvědčení, určí a oznámí certifikační předpisovou základnu. Certifikační předpisová základna se skládá z použitelného předpisu letové způsobilosti, z ustanovení, pro která byla přijata rovnocenná úroveň bezpečnosti, a ze zvláštních podrobných technických specifikací, které jsou nezbytné, pokud konstrukční rysy určitého výrobku nebo zkušenosti z provozu činí některá ustanovení předpisu letové způsobilosti nepřiměřenými nebo nevhodnými k zajištění vyhovění hlavním požadavkům;

b) pro každý výrobek, pro který je požadováno osvědčení letové způsobilosti pro zvláštní účely, určí a oznámí konkrétní specifikace letové způsobilosti;

c) pro každou letadlovou část nebo zařízení, pro které je požadováno osvědčení, určí a oznámí podrobné specifikace letové způsobilosti;

d) pro každý výrobek, pro který je v souladu s článkem 6 požadována certifikace ochrany životního prostředí, určí a oznámí příslušné požadavky na ochranu životního prostředí;

e) sama nebo prostřednictvím vnitrostátních leteckých úřadů nebo kvalifikovaných subjektů provádí technické kontroly související s certifikací výrobků, letadlových částí a zařízení;

f) vydává osvědčení pro letadlové části a zařízení;

g) vydává příslušná osvědčení ochrany životního prostředí;

h) mění, pozastavuje nebo ruší platnost daného osvědčení, pokud podmínky, za nichž bylo vydáno, nejsou nadále splněny nebo pokud právnická nebo fyzická osoba, která je jeho držitelem, neplní povinnosti jí uložené tímto nařízením nebo prováděcími pravidly k němu;

i) zajišťuje funkce pro zachování letové způsobilosti související s výrobky, letadlovými částmi nebo zařízeními, kterým vydala osvědčení, včetně bezodkladné reakce na bezpečnostní problém, a vydávání a rozšiřování použitelných závazných informací.

2. Pokud jde o organizace, agentura

a) sama nebo prostřednictvím vnitrostátních leteckých úřadů nebo kvalifikovaných subjektů provádí kontroly a prověřování organizací, které certifikuje;

b) vydává a prodlužuje oprávnění

▼C1

i) projekčním organizacím nebo

ii) výrobním organizacím nacházejícím se na území členských států, pokud o to požádá dotčený členský stát nebo

iii) výrobním organizacím a organizacím k údržbě nacházejícím se mimo území členských států;

c) mění, pozastavuje nebo ruší platnost daného oprávnění organizace, pokud podmínky, za nichž bylo vydáno, nejsou nadále splněny nebo pokud daná organizace neplní povinnosti jí uložené tímto nařízením nebo prováděcími pravidly k němu.

Článek 16

Kontrola uplatňování pravidel

1. V oblasti působnosti čl. 1 odst. 1 provádí agentura standardizační kontroly za účelem sledovat uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu vnitrostátními leteckými úřady a podává o tom Komisi zprávu.

2. Agentura provádí s ohledem na cíle stanovené v článku 2 technická vyšetřování za účelem sledovat účinnost uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu.

3. Agentura je konzultována a vydává pro Komisi stanoviska pro účely článku 10.

4. Pracovní postupy agentury pro plnění úkolů podle odstavců 1, 2 a 3 podléhají požadavkům, které budou přijaty postupem podle čl. 54 odst. 2, při zohlednění zásad stanovených v článcích 43 a 44.

Článek 17

Výzkum

1. Agentura může rozvíjet a financovat výzkum, pokud se výslovně omezuje na zdokonalení činností v oblasti její působnosti, aniž je dotčeno právo Společenství.

2. Agentura koordinuje svůj výzkum a vývojové činnosti s výzkumem a vývojovými činnostmi Komise a členských států tak, aby zajistila, že politiky a činnosti jsou ve vzájemném souladu.

3. Výsledky výzkumu financovaného agenturou se zveřejňují, neprohlásí-li je za důvěrné.

Článek 18

Mezinárodní vztahy

1. V souladu s příslušnými právními předpisy Společenství je agentura nápomocna Společenství a jeho členským státům v jejich vztazích se třetími zeměmi. Zejména je nápomocna při harmonizaci pravidel a vzájemného uznávání, jde-li o oprávnění dosvědčující uspokojivé uplatňování pravidel.

2. V souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy může agentura spolupracovat s leteckými úřady třetích zemí a s mezinárodními organizacemi příslušnými pro záležitosti v oblasti působnosti tohoto nařízení, a to v rámci pracovních dohod s nimi uzavřených.

3. Agentura je členským státům nápomocna v plnění jejich mezinárodních povinností, zejména těch, které vyplývají z Chicagské úmluvy.

▼C1

ODDÍL II

VNITŘNÍ STRUKTURA

Článek 19

Právní postavení, umístění, místní úřadovny

1. Agentura je subjektem Společenství. Má právní subjektivitu.

2. V každém členském státě požívá agentura nejrozsáhlejší způsobilosti k právním úkonům, jakou přiznávají právní předpisy daného členského státu právnickým osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý nebo nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

3. Agentura může zřizovat své místní úřadovny v členských státech s výhradou jejich souhlasu.

4. Agenturu zastupuje její výkonný ředitel.

Článek 20

Zaměstnanci

1. Pro zaměstnance agentury platí služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a pravidla společně přijatá orgány Evropských společenství za účelem uplatňování tohoto služebního řádu a pracovního řádu, aniž je dotčeno použití článku 33 tohoto nařízení na členy odvolacích senátů.

2. Aniž je dotčen článek 30, vykonává agentura ve vztahu ke svým zaměstnancům pravomoci, které služební řád a pracovní řád svěřují orgánu oprávněnému ke jmenování.

3. Zaměstnanci agentury sestávají z přísně omezeného počtu úředníků přidělených nebo dočasně převedených Komisí nebo členskými státy pro plnění řídicích funkcí. Ostatní zaměstnance zaměstnává agentura podle svých potřeb k vykonávání svých úkolů.

Článek 21

Výsady a imunity

Na agenturu se vztahuje protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

Článek 22

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost agentury se řídí právem použitelným pro smlouvu, o kterou se jedná.

2. Soudní dvůr Evropských společenství je příslušný rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené agenturou.

3. V případě mimosmluvní odpovědnosti agentura v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států nahrazuje jakoukoli škodu způsobenou jejími útvary nebo jejími pracovníky při plnění jejich povinností.

4. Soudní dvůr je příslušný pro spory vztahující se k náhradě škody podle odstavce 3.

▼C1

5. Osobní odpovědnost zaměstnanců agentury vůči agentuře je upravena služebním řádem nebo pracovním řádem vztahujícím se na tyto zaměstnance.

Článek 23

Zveřejňování dokumentů

1. Aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá na základě článku 290 Smlouvy, jsou ve všech úředních jazycích Společenství vyhotovovány tyto dokumenty:

a) bezpečnostní zpráva uvedená v čl. 11 odst. 4;

b) stanoviska podávaná Komisi na základě čl. 14 odst. 1;

c) výroční souhrnná zpráva a pracovní program podle čl. 24. odst. 2 písmena b) a c).

2. Překladatelské služby požadované pro činnost agentury poskytuje překladatelské středisko institucí Evropské unie.

Článek 24

Pravomoci správní rady

1. Agentura má správní radu.

2. Správní rada

a) v souladu s článkem 30 jmenuje výkonného ředitele a na základě návrhu výkonného ředitele jmenuje ředitele;

▼M2

b) přijímá výroční zprávu o činnosti agentury a nejpozději do 15. června ji předává Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru a členským státům.

Agentura každý rok předává rozpočtovému orgánu veškeré informace významné pro výsledek hodnotících postupů;

▼C1

c) před 30. zářím každého roku a po obdržení stanoviska Komise schvaluje pracovní program agentury na příští rok a předává jej Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a členským státům; tento pracovní program je schvalován, aniž je dotčen roční rozpočtový proces Společenství a legislativní program Společenství v souvisejících oblastech bezpečnosti letectví;

d) po dohodě s Komisí schvaluje pokyny pro přidělování certifikačních úkolů vnitrostátním leteckým úřadům nebo kvalifikovaným subjektům;

e) stanoví rozhodovací postupy výkonného ředitele podle článků 43 a 44;

f) vykonává funkce vztahující se k rozpočtu agentury podle článků 48, 49 a 52;

g) jmenuje členy odvolacího orgánu podle článku 32;

h) vykonává disciplinární funkci vůči výkonnému řediteli a s jeho souhlasem též vůči ředitelům;

i) vydává stanovisko k nařízení o poplatcích a platbách podle čl. 53 odst. 1;

j) přijímá svůj jednací řád;

k) rozhoduje o úpravě používání jazyků platné pro agenturu;

▼C1

l) podle potřeby doplňuje seznam dokumentů uvedený v čl. 23 odst. 1;

m) stanoví organizační strukturu agentury a schvaluje personální politiku agentury.

3. Správní rada může podávat výkonnému řediteli doporučení ohledně jakékoli záležitosti výslovně se týkající strategického rozvoje bezpečnosti letectví, včetně výzkumu definovaného v článku 17.

4. Správní rada zřídí poradní orgán zúčastněných osob, který konzultuje před přijetím rozhodnutí v oblastech podle odst. 2 písm. c), e), f) a i). Správní rada může rovněž rozhodnout o konzultaci s poradním orgánem ke věcem uvedeným v odstavcích 2 a 3. Správní rada není stanoviskem poradního orgánu vázána.

Článek 25

Složení správní rady

1. Správní rada se skládá z jednoho zástupce každého členského státu a jednoho zástupce Komise. Proto každý členský stát a Komise jmenuje jednoho člena správní rady a jednoho náhradníka, který tohoto člena zastupuje v jeho nepřítomnosti. Funkční období trvá pět let. Funkční období je obnovitelné.

2. Případná účast zástupců evropských třetích zemí a její podmínky jsou stanoveny v dohodách uvedených v článku 55.

Článek 26

Předsednictví správní rady

1. Správní rada volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Nemůže-li se předsedovi věnovat svým povinnostem, jeho místo z úřední moci zaujme místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy končí, jakmile skončí jejich členství ve Správní radě. S výhradou tohoto ustanovení trvá funkční období předsedy nebo místopředsedy tři roky. Funkční období jsou obnovitelná.

Článek 27

Schůze

1. Schůze správní rady svolává její předseda.

2. Výkonný ředitel agentury se účastní jednání.

3. Správní rada koná řádné schůze pravidelně dvakrát ročně. Kromě toho se schází z podnětu předsedy nebo na žádost nejméně jedné třetiny svých členů.

4. Správní rada může přizvat jakoukoli osobu, jejíž stanovisko může být důležité, aby se zúčastnila jejích schůzí jako pozorovatel.

5. Členům správní rady mohou být s výhradou jednacího řádu nápomocni poradci nebo odborníci.

6. Sekretariát správní rady zajišťuje agentura.

▼C1

Článek 28

Hlasování

1. Aniž je dotčen čl. 30 odst. 1, přijímá správní rada svá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů. Na požádání člena správní rady se rozhodnutí podle čl. 24 odst. 2 písm. k) přijímá jednomyslně.

2. Každý člen má jeden hlas. Výkonný ředitel agentury nehlasuje. V nepřítomnosti člena je k výkonu hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník.

3. Jednací řád stanoví podrobnější uspořádání hlasování, zejména podmínky pro jednání člena v zastoupení jiného člena a jakékoli případné požadavky na usnášeníschopnost.

Článek 29

Funkce a pravomoci výkonného ředitele

1. Agenturu řídí výkonný ředitel, který je při výkonu svých funkcí zcela nezávislý. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci Komise a správní rady, nevyhledává ani nepřijímá výkonný ředitel žádné pokyny od jakékoli vlády ani od jakéhokoli jiného subjektu.

2. Evropský parlament nebo Rada může vyzvat výkonného ředitele agentury k podání zprávy o výkonu jeho úkolů.

3. Výkonný ředitel má tyto funkce a pravomoci:

a) schvalovat opatření agentury definovaná v článcích 13 a 15 v mezích stanovených tímto nařízením, prováděcími pravidly k němu a veškerými použitelnými právními předpisy;

b) rozhodovat o kontrolách a vyšetřováních stanovených v článcích 45 a 46;

c) přidělovat vnitrostátním leteckým úřadům nebo kvalifikovaným subjektům certifikační úkoly podle pokynů správní rady;

d) vykonávat jakékoli mezinárodní funkce a technickou spolupráci s třetími zeměmi v souladu s článkem 18;

e) činit jakékoli nezbytné kroky k zajištění chodu agentury v souladu s tímto nařízením, včetně přijímání vnitřních správních pokynů a zveřejňování oznámení;

f) připravovat každý rok návrh souhrnné zprávy a překládat ji správní radě;

g) ve vztahu k zaměstnancům vykonávat pravomoci stanovené v čl. 20 odst. 2;

h) v souladu s článkem 48 sestavovat odhady příjmů a výdajů agentury a v souladu s článkem 49 odpovídat za plnění rozpočtu;

i) přenášet své pravomoci na zaměstnance agentury s výhradou pravidel, která budou přijata postupem podle čl. 54 odst. 2;

j) se souhlasem správní rady přijímat rozhodnutí o zřízení místních úřadoven v členských státech podle čl. 19 odst. 3.

Článek 30

Jmenování vyšších úředníků

1. Výkonného ředitele agentury jmenuje správní rada na základě zásluh a doložené způsobilosti a zkušeností vztahujících se k civilnímu letectví, nebo jej správní rada propouští na návrh

▼C1

Komise. Správní rada přijímá rozhodnutí tříčtvrtinovou většinou hlasů všech svých členů.

2. Výkonnému řediteli může být nápomocen jeden nebo dva ředitelé. Je-li výkonný ředitel nepřítomen nebo nezpůsobilý, zaujme jeden z ředitelů jeho místo.

3. Ředitele agentury jmenuje a propouští na základě jejich odborné způsobilosti vztahující se k civilnímu letectví správní rada na návrh výkonného ředitele.

4. Funkční období výkonného ředitele a ředitelů trvá pět let. Funkční období je obnovitelné.

Článek 31

Pravomoci odvolacích senátů

1. V rámci agentury působí jeden nebo více odvolacích senátů.

2. Odvolací senát nebo odvolací senáty rozhodují o odvoláních proti rozhodnutím podle článku 35.

3. Odvolací senát nebo odvolací senáty jsou svolávány podle potřeby. O počtu odvolacích senátů a o přidělování úkolů senátům rozhoduje Komise postupem podle čl. 54 odst. 3.

Článek 32

Složení odvolacích senátů

1. Odvolací senát se skládá z předsedy a dvou dalších členů.

2. Předseda a dva členové mají náhradníky, kteří je zastupují v jejich nepřítomnosti.

3. Předsedu, ostatní členy a jejich náhradníky jmenuje správní rada ze seznamu kvalifikovaných kandidátů schválených Komisí.

4. Správní rada může pro určitý případ přizvat nejvíce dva další členy z výše uvedeného seznamu, pokud se domnívá, že to vyžaduje povaha odvolání.

5. Kvalifikace požadovaná pro členy každého odvolacího senátu, pravomoci jednotlivých členů v přípravné fázi rozhodování a hlasovací podmínky určuje Komise v souladu s postupem podle čl. 54 odst. 3.

Článek 33

Členové odvolacího senátu

1. Funkční období členů odvolacího senátu včetně předsedy a jejich náhradníků trvá pět let. Členové mohou být jmenováni opakovaně.

2. Členové odvolacího senátu jsou nezávislí. Při rozhodování nejsou vázáni žádnými pokyny.

3. Členové odvolacích senátů nesmějí v agentuře vykonávat žádné jiné funkce. Funkci člena odvolacího senátu lze vykonávat na částečný úvazek.

4. Členové odvolacích senátů nesmějí být během svého funkčního období odvoláni ani ze své funkce, ani vyškrtnuti ze seznamu, nejsou-li pro odvolání nebo vyškrtnutí závažné důvody a Komise tak nerozhodne po obdržení stanoviska správní rady.

▼C1

Článek 34

Vyloučení a námitky

1. Členové odvolacích senátů se nesmějí účastnit žádného odvolacího řízení, mají-li na něm osobní zájem nebo jestliže se ho zúčastnili jako zástupci jednoho z účastníků tohoto řízení nebo jestliže se podíleli na rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

2. Domnívá-li se z jednoho z důvodů uvedených v odstavci 1 nebo z jakéhokoli jiného důvodu člen odvolacího senátu, že se nemá zúčastnit určitého odvolacího řízení, uvědomí o tom správní radu.

3. Proti členům odvolacích senátů může kterýkoli účastník odvolacího řízení vznést námitky z kteréhokoli důvodu uvedeného v odstavci 1 nebo z důvodu podezření z podjatosti. Námitka není přípustná, jestliže účastník odvolacího řízení učinil procesní úkon, i když mu byl znám důvod pro námitku. Žádná námitka nesmí být založena na státní příslušnosti členů.

4. V případech uvedených v odstavcích 2 a 3 odvolací senáty rozhodnou o přijatých opatřeních bez účasti daného člena. Pro účely přijetí tohoto rozhodnutí je v odvolacím senátu dotyčný člen nahrazen svým náhradníkem.

Článek 35

Rozhodnutí podléhající odvolání

1. Odvolání lze podat proti rozhodnutí agentury přijatému na základě článků 15, 46 nebo 53.

2. Odvolání podané podle odstavce 1 nemá odkladný účinek. Agentura však může pozastavit uplatňování daného rozhodnutí, umožňují-li to podle jejího názoru okolnosti.

3. Odvolání proti rozhodnutí, které neukončuje řízení ve vztahu k jednomu z účastníků, lze podat jen ve spojení s odvoláním proti konečnému rozhodnutí, pokud se v rozhodnutí neuvádí možnost samostatného odvolání.

Článek 36

Osoby oprávněné k odvolání

Každá fyzická nebo právnická osoba se může odvolat proti rozhodnutí určenému této osobě nebo proti rozhodnutí, které má sice formu rozhodnutí určeného jiné osobě, ale přímo a jednotlivě se této osoby týká. Účastníci řízení mohou být účastníky odvolacích řízení.

Článek 37

Lhůta a forma

Odvolání spolu s odůvodněním se podává agentuře písemně do dvou měsíců od oznámení o opatření vůči dané osobě, a není-li oznámeno, ode dne, kdy se o tomto opatření uvedená osoba dozví.

▼C1

Článek 38

Předběžná revize

1. Považuje-li výkonný ředitel odvolání za přípustné a odůvodněné, rozhodnutí opraví. Toto ustanovení se nepoužije, stojí-li odvolávající se v řízení proti jinému účastníku.

2. Není-li do jednoho měsíce po obdržení prohlášení o důvodech pro odvolání rozhodnutí opraveno, rozhodne agentura bezodkladně, zda pozastaví uplatňování rozhodnutí v souladu s čl. 35 odst. 2 druhou větou, a postoupí odvolání odvolacímu senátu.

Článek 39

Přezkum odvolání

1. Je-li odvolání přípustné, odvolací senát přezkoumá jeho důvody.

2. Při přezkumu odvolání odvolací senát jedná rychle. Tak často, jak je to nutné, vyzývá účastníky odvolacího řízení, aby ve stanovených lhůtách zaujali stanoviska ke sdělením, která jim vydává, nebo ke sdělením ostatních účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacího řízení jsou oprávněni přednést ústní připomínky.

Článek 40

Rozhodnutí o odvolání

Odvolací senát může vykonávat veškeré pravomoci spadající do působnosti agentury nebo může vrátit případ příslušnému orgánu agentury. Ten je vázán rozhodnutím odvolacího senátu.

Článek 41

Jednání před Soudním dvorem

1. Proti každému rozhodnutí odvolacího senátu lze podat žalobu k Soudnímu dvoru ve lhůtách a za podmínek stanovených v článku 230 Smlouvy.

2. Nepřijme-li agentura rozhodnutí, lze ve lhůtách a za podmínek stanovených v článku 232 Smlouvy podat k Soudnímu dvoru žalobu pro nečinnost.

3. Agentura přijme nezbytná opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora.

Článek 42

Přímá žaloba

Členské státy a orgány Společenství mohou proti rozhodnutí agentury podat Soudnímu dvoru přímou žalobu.

▼C1

ODDÍL III

ZPŮSOB PRÁCE

Článek 43

Postupy vypracovávání stanovisek, certifikačních specifikací a poradenského materiálu

1. Správní rada co nejdříve po vstupu tohoto nařízení v platnost stanoví průhledné postupy pro vydávání stanovisek, certifikačních specifikací a poradenského materiálu podle čl. 13 písm. a) a b).

Tyto postupy

a) čerpají ze zkušeností dostupných u leteckých regulačních úřadů členských států;

b) podle potřeby využívají vhodné odborníky dotčených zúčastněných osob;

c) zajistí, aby agentura zveřejňovala dokumenty a na širokém základě konzultovala zúčastněné osoby podle časového plánu a postupu, který zahrnuje povinnost agentury zaujmout písemné stanovisko k postupu konzultace.

2. Agentura pro účely vypracování stanovisek, certifikačních specifikací a poradenského materiálu, které mají být uplatňovány členskými státy, v souladu s článkem 14 stanoví postup konzultací členských států. Za tímto účelem může vytvořit pracovní skupinu, do které je každý členský stát oprávněn jmenovat jednoho odborníka.

3. Opatření uvedená v čl. 13 písm. a) a b) a postupy stanovené v souladu s odstavcem 1 tohoto článku jsou zveřejňovány v úřední publikaci agentury.

4. Zvláštní postupy jsou stanoveny k řešení bezprostředních opatření, která má agentura přijmout, aby reagovala na bezpečnostní problém a informovala zúčastněné osoby o opatřeních, která mají přijmout.

Článek 44

Postupy přijímání rozhodnutí

1. Správní rada stanoví průhledné postupy přijímání jednotlivých rozhodnutí podle čl. 13 písm. c).

Tyto postupy zajistí

a) poskytnutí slyšení fyzickým nebo právnickým osobám, kterým je rozhodnutí určeno, a všem ostatním osobám přímo nebo nepřímo rozhodnutím dotčených;

b) aby fyzickým nebo právnickým osobám bylo rozhodnutí oznámeno a bylo zveřejněno;

c) aby fyzické nebo právnické osoby, kterým je rozhodnutí určeno, a všichni ostatní účastníci řízení byli informováni o opravných prostředcích dostupných těmto osobám podle tohoto nařízení;

d) aby rozhodnutí obsahovalo odůvodnění.

2. Správní rada rovněž stanoví postupy vymezující podmínky, za kterých jsou rozhodnutí oznamována, přičemž bere patřičný ohled na postup odvolání.

▼C1

3. Zvláštní postupy jsou stanoveny k řešení bezprostředních opatření, která má agentura přijmout, aby reagovala na bezpečnostní problém a informovala zúčastněné osoby o opatřeních, která mají přijmout.

Článek 45

Kontroly členských států

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci svěřené Smlouvou Komisi, je agentura nápomocna Komisi při kontrole uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu tím, že podle čl. 16 odst. 1 v příslušných orgánech členských států provádí standardizační kontroly. Úředníci pověření podle tohoto nařízení jsou spolu s vnitrostátními orgány proto zmocněni, aby v souladu s právními předpisy daného členského státu

a) zkoumali příslušné záznamy, údaje, postupy a jakýkoli jiný materiál významný pro dosažení úrovně bezpečnosti letectví v souladu s tímto nařízením;

b) pořizovali kopie nebo výpisy z těchto záznamů, údajů, postupů a ostatních materiálů;

c) požadovali ústní vysvětlení na místě;

d) vstupovali do veškerých dotčených objektů, na pozemky nebo do dopravních prostředků.

2. Úředníci agentury pověření těmito kontrolami se při výkonu svých pravomocí prokazují písemným zmocněním, které vymezuje předmět a účel kontroly a datum, kdy má začít. V dostatečné lhůtě před kontrolou informuje agentura daný členský stát o kontrole a o totožnosti pověřených úředníků.

3. Daný členský stát se kontrolám podrobí a zajistí, aby se zúčastněné subjekty nebo osoby kontrole rovněž podrobily.

4. Vyžaduje-li kontrola podle tohoto článku kontrolu podniku nebo sdružení podniků, použije se článek 46. Klade-li podnik této kontrole překážky, poskytne daný členský stát úředníkům pověřeným agenturou nezbytnou pomoc k jejímu provedení.

5. Zprávy vypracované v rámci uplatňovaní tohoto článku jsou dostupné v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, kde byla kontrola provedena.

Článek 46

Vyšetřování podniků

1. Pro uplatnění článku 15 může agentura veškeré nezbytné vyšetřování v podnicích provádět sama nebo vyšetřováním pověřovat vnitrostátní letecké úřady nebo kvalifikované subjekty. Vyšetřování jsou prováděna v souladu s platnými právními předpisy členských států, ve kterých mají být uskutečňována. Za tímto účelem jsou osoby oprávněné podle tohoto nařízení zmocněny, aby

a) zkoumaly příslušné záznamy, údaje, postupy a jakýkoli jiný materiál významný pro vykonávání úkolů agentury;

b) pořizovaly kopie nebo výpisy z těchto záznamů, údajů, postupů a ostatních materiálů;

c) požadovaly ústní vysvětlení na místě;

d) vstupovaly do veškerých dotčených objektů, na pozemky nebo do dopravních prostředků podniku.

▼C1

2. Osoby oprávněné pro účely těchto vyšetřování se při výkonu svých pravomocí prokazují písemným zmocněním, které vymezuje předmět a účel vyšetřování.

3. V dostatečné lhůtě před vyšetřováním informuje agentura daný členský stát, na jehož území má být vyšetřování provedeno, o totožnosti pověřených osob. Na žádost agentury jsou úředníci daného členského státu nápomocni pověřeným osobám při vykonávání jejich povinností.

Článek 47

Průhlednost a předávání informací

▼M2

1. Na dokumenty v držení agentury se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ([1]).

▼C1

2. Agentura může z vlastního podnětu předávat informace v oblastech svých úkolů. Zejména zajišťuje, aby navíc k publikacím uvedeným v čl. 43 odst. 3 veřejnost a každá zúčastněná osoba rychle obdržela objektivní, spolehlivé a snadno srozumitelné informace o práci agentury.

▼M2

3. Do šesti měsíců od vstupu v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1643/2003 ze dne 22. července 2003, kterým se mění nařízení (ES) č. 1592/2002 ze dne 15. července 2002 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví ([2]), přijme správní rada prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1049/2001.

▼C1

4. Každá fyzická nebo právnická osoba je oprávněna obrátit se písemně na agenturu v kterémkoli z jazyků uvedených v článku 314 Smlouvy. Má právo na odpověď ve stejném jazyce.

▼M2

5. Proti rozhodnutím přijatým agenturou podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost veřejnému ochránci práv nebo žalobu k Soudnímu dvoru podle článků článku 195 a 230 Smlouvy o ES.

▼C1

ODDÍL IV

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 48

Rozpočet

1. Příjmy agentury sestávají

a) z příspěvku Společenství a od kterékoli evropské třetí země, se kterou Společenství uzavřelo dohody podle článku 55;

b) z poplatků placených žadateli o osvědčení nebo o oprávnění vydávaných agenturou nebo jejich držiteli a

([1]) Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.
([2]) Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 7.

▼C1

c) z plateb za publikace, školení a jakékoli jiné služby poskytované agenturou.

2. Výdaje agentury zahrnují náklady na zaměstnance, správu, infrastrukturu a provoz.

▼M2

3. Příjmy a výdaje musí být v rovnováze.

4. Na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů správní rada každý rok sestaví odhad příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok.

5. Tento odhad příjmů a výdajů, obsahující návrh plánu pracovních míst spolu s předběžným pracovním programem, předá správní rada nejpozději do 31. března Komisi a státům, se kterými Společenství uzavřelo dohody v souladu s článkem 55.

6. Komise předloží odhad příjmů a výdajů Evropskému parlamentu a Radě (dále jen „rozpočtový orgán“;) spolu s předběžným návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie.

7. Komise na základě odhadu zanese do předběžného návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši subvence ze souhrnného rozpočtu a předloží je rozpočtovému orgánu v souladu s článkem 272 Smlouvy.

8. Rozpočtový orgán schvaluje položky subvencí pro agenturu.

Rozpočtový orgán přijme plán pracovních míst agentury.

9. Rozpočet schvaluje správní rada. Rozpočet se stává konečným po konečném schválení souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se upraví.

10. Pokud správní rada hodlá uskutečnit jakýkoli projekt, který může mít významný finanční dopad na financování rozpočtu, zejména jedná-li se o projekty, které se vztahují k nemovitostem, například nájem nebo koupě budov, oznámí svůj záměr co nejdříve rozpočtovému orgánu. Uvědomí o tom Komisi.

Pokud některá složka rozpočtového orgánu oznámí svůj záměr vydat stanovisko, předá toto stanovisko správní radě do šesti týdnů ode dne oznámení projektu.

Článek 49

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Rozpočet agentury plní výkonný ředitel.

2. Nejpozději do 1. března po ukončení každého rozpočtového roku předá účetní agentury účetnímu Komise prozatímní účty se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Účetní Komise konsoliduje prozatímní účty orgánů a decentralizovaných subjektů v souladu s článkem 128 obecného finančního nařízení.

3. Nejpozději do 31. března následujícího rozpočtového roku předá účetní Komise prozatímní účty agentury Účetnímu dvoru spolu se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Zpráva o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok se rovněž předává Evropskému parlamentu a Radě.

4. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k prozatímním účtům agentury podle článku 129 obecného finančního nařízení vypracuje výkonný ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku agentury a předloží ji správní radě k vyjádření.

▼M2

5. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce agentury.

6. Nejpozději do 1. července následujícího rozpočtového roku předá výkonný ředitel konečnou účetní závěrku spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

7. Konečná účetní závěrka se zveřejní.

8. Výkonný ředitel odpoví Účetnímu dvoru na jeho vyjádření nejpozději do 30. září. Zároveň zašle tuto odpověď správní radě.

9. Výkonný ředitel předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za daný rozpočtový rok, jak je stanoveno v čl. 146 odst. 3 obecného finančního nařízení.

10. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament do 30. dubna roku N + 2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rozpočtový rok N.

▼C1

Článek 50

Boj proti podvodům

1. V zájmu boje proti podvodům, korupci a ostatním protiprávním činnostem se na agenturu vztahuje bez omezení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ([1]).

2. Agentura se připojí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o interním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ([2]) a bez prodlení přijme vhodné předpisy vztahující se na veškeré její zaměstnance.

3. Rozhodnutí týkající se dohod o financování a provádění a nástroje z nich vyplývající výslovně stanoví, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět kontroly na místě u příjemců finančních prostředků agentury a činitelů odpovědných za přidělování těchto prostředků.

Článek 51

Hodnocení

1. Do tří let ode dne, kdy agentura začne vykonávat své úkoly, a poté každých pět let správní rada zadá nezávislé externí hodnocení uplatňování tohoto nařízení.

2. Hodnocení posoudí účinnost, s jakou agentura plní své poslání. Rovněž posoudí vliv tohoto nařízení, agentury a jejích pracovních postupů na zajištění vysoké úrovně bezpečnosti civilního letectví. Hodnocení zohlední názory všech zúčastněných osob, a to jak na evropské, tak vnitrostátní úrovni.

3. Správní rada obdrží závěry hodnocení a podá Komisi doporučení týkající se změn tohoto nařízení, agentury a jejích pracovních postupů, přičemž Komise může tato doporučení spolu s vlastním stanoviskem a vhodnými návrhy předložit Evropskému parlamentu a Radě. Podle potřeby připojí plán činností s časovým rozvrhem. Hodnocení i doporučení se zveřejňují.

([1]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

▼M2

Článek 52

Finanční ustanovení

Správní rada přijme po konzultaci s Komisí finanční předpisy použitelné pro agenturu. Tyto předpisy se mohou odchýlit od nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství, pouze pokud je to nezbytné pro zvláštní potřeby činnosti agentury a s předchozím souhlasem Komise. ([1])

▼C1

Článek 53

Nařízení o poplatcích a platbách

1. Postupem podle čl. 54 odst. 3 a po konzultaci se správní radou přijme Komise nařízení o poplatcích a platbách.

2. Nařízení o poplatcích a platbách určuje zejména úkony, za které se ve shodě s čl. 48 odst. 1 hradí poplatky nebo platby, výši poplatků a plateb a způsob jejich hrazení.

3. Poplatky a platby jsou ukládány za

a) vydání a prodloužení osvědčení a za související funkce průběžného dozoru;

b) poskytování služeb; tyto poplatky odpovídají skutečným nákladům každé poskytnuté jednotlivé služby;

c) vyřizování odvolání.

Všechny poplatky a platby se vyjadřují a hradí v eurech.

4. Výše poplatků a plateb je určena na úrovni zajišťující, že jim odpovídající příjmy v zásadě dostačují ke krytí celkových nákladů na poskytnuté služby.

Po přechodné období končící dnem 31. prosince čtvrtého roku následujícího po vstupu tohoto nařízení v platnost může příspěvek podle čl. 48 odst.1 krýt výdaje vztahující se k počáteční fázi činnosti agentury. Postupem podle čl. 54 odst. 3 lze toto období podle potřeby prodloužit nejvýše o jeden rok.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 54

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

([1]) Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72; oprava Úř. věst. L 2, 7.1.2003, s. 39.

▼C1

Doba stanovená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 6 rozhodnutí 1999/468/ES.

Komise před přijetím tohoto rozhodnutí konzultuje výbor zmíněný v odstavci 1 tohoto článku.

Doba uvedená v čl. 6 písm. b) rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Jestliže členský stát rozhodnutí Komise postoupí Radě, Rada může kvalifikovanou většinou ve lhůtě tří měsíců přijmout jiné rozhodnutí.

5. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 55

Účast evropských třetích zemí

Agentura je otevřená účasti evropských třetích zemí, které jsou smluvními stranami Chicagské úmluvy a uzavřely dohody s Evropským společenstvím, na jejichž základě přijaly a uplatňují právo Společenství v oblasti působnosti tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu.

Podle odpovídajících ustanovení těchto dohod budou vypracovávána opatření, která mimo jiné upřesňují povahu, rozsah a podrobná pravidla účasti těchto zemí na práci agentury včetně opatření o finančních příspěvcích a zaměstnancích.

Článek 56

Zahájení činnosti agentury

1. Počínaje dnem 28. září 2003 agentura převezme certifikační úkoly vyplývající pro ni ve shodě s článkem 15. Do tohoto dne členské státy pokračují v uplatňování použitelných právních předpisů.

2. Během dodatečného přechodného období 42 měsíců ode dne uvedeného v odstavci 1 mohou členské státy pokračovat ve vydávání osvědčení a oprávnění odchylně od článků 5, 6, 9 a 15 za podmínek stanovených Komisí v prováděcích pravidlech přijatých ke zmíněným článkům. Jestliže v tomto smyslu členské státy vydají osvědčení na základě osvědčení vydaných třetími zeměmi, zohlední Prováděcí pravidla Komise zohlední zásady stanovené v čl. 9 odst. 2 písm. b) a c) pro případy vydání osvědčení členskými státy na základě osvědčení vydaných třetími zeměmi.

3. Až do přijetí hlavních požadavků v souladu s článkem 7 může agentura odchylně od článku 43 vykonávat odpovídající úkoly podle pracovních postupů dohodnutých se Sdruženými leteckými úřady.

Článek 57

Zrušení

1. Směrnice 80/51/EHS a příloha II nařízení (EHS) č. 3922/91 se zrušují s účinkem od 28. září 2003.

2. Článek 8 se vztahuje na výrobky, letadlové části a zařízení, organizace a osoby, kterým bylo vydáno osvědčení v souladu s ustanoveními uvedenými v odstavci 1 tohoto článku.

▼C1

Článek 58

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Články 5 a 6 jsou použitelné ode dne uvedeného v prováděcích pravidlech.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼C1

PŘÍLOHA I

Hlavní požadavky letové způsobilosti podle článku 5

1. Integrita výrobku: integrita výrobku musí být zajištěna pro všechny předpokládané letové podmínky po dobu provozní životnosti letadla. Vyhovění všem požadavkům musí být prokázáno vyhodnocením nebo analýzou a v případě potřeby podloženo zkouškami.

1.a Konstrukce a materiály: integrita konstrukce musí být zajištěna v rámci celé provozní obálky letadla a dostatečně mimo ni, včetně pohonného systému, a musí být zachována po dobu provozní životnosti letadla.

1.a.1 Všechny letadlové části letadla, jejichž porucha by mohla snížit integritu konstrukce, musí vyhovovat následujícím podmínkám, aniž by došlo k nežádoucí deformaci nebo poruše. To zahrnuje všechny položky značné hmotnosti a jejich zádržné prostředky.

1.a.1.a Musí být vzaty v úvahu všechny kombinace zatížení, které lze přiměřeně očekávat jak v rozmezích, tak v dostatečně míře i mimo rozmezí hmotností, polohy těžiště, provozní obálky a životnosti letadla. To zahrnuje zatížení způsobená poryvy, obraty, přetlakováním, pohyblivými plochami, řídicími a pohonnými systémy jak při letu, tak na zemi.

1.a.1.b V úvahu musí být vzata zatížení a pravděpodobné poruchy způsobené nouzovými přistáními buď na zemi, nebo na vodě.

1.a.1.c Dynamické účinky musí být vyrovnávány reakcí konstrukce na tato zatížení.

1.a.2 Letadlo nesmí vykazovat žádnou aeroelastickou nestabilitu a žádné nadměrné vibrace.

1.a.3 Výrobní postupy a materiály použité při stavbě letadla musí vykazovat známé a reprodukovatelné konstrukční vlastnosti. V úvahu musí být brány každé změny v chování materiálů vztahující se k provoznímu prostředí.

1.a.4 Účinky cyklického zatěžování, zhoršených podmínek prostředí, náhodných a samostatných zdrojů poškození nesmí snížit integritu konstrukce pod přijatelnou úroveň zbytkové pevnosti. Všechny nezbytné instrukce k zajištění zachování letové způsobilosti v tomto ohledu musí být vyhlášeny.

1.b Pohon: integrita pohonného systému (tj. motoru a případně vrtule) musí být prokázána v rámci provozní obálky pohonného systému a dostatečně mimo ni a musí být zachována po dobu provozní životnosti pohonného systému.

1.b.1 Pohonný systém musí ve svých stanovených mezích a s uvážením vlivů a podmínek prostředí poskytovat tah nebo výkon, který je od něj požadován.

1.b.2 Výrobní postupy a materiály použité při stavbě pohonných systémů musí vykazovat známé a reprodukovatelné konstrukční vlastnosti. V úvahu musí být brány každé změny v chování materiálů vztahující se k provoznímu prostředí.

1.b.3 Účinky cyklického zatěžování, zhoršených podmínek prostředí a provozního opotřebení a pravděpodobných následných poruch letadlových částí nesmí snížit integritu pohonného systému pod přijatelnou úroveň. Všechny nezbytné instrukce k zajištění zachování letové způsobilosti v tomto ohledu musí být vyhlášeny.

1.b.4 Všechny nezbytné instrukce, informace a požadavky týkající se bezpečného a správného propojení mezi pohonným systémem a letadlem musí být vyhlášeny.

1.c Systémy a vybavení

1.c.1 Letadlo nesmí vykazovat žádné konstrukční rysy nebo jednotlivosti, které se v praxi ukázaly jako nebezpečné.

▼C1

1.c.2 Letadlo včetně systémů, vybavení a zařízení požadovaných pro typovou certifikaci nebo na základě provozních pravidel musí fungovat tak, jak je určeno pro jakékoli předvídatelné provozní podmínky v rámci provozní obálky letadla a dostatečně mimo ni, přičemž v úvahu musí být bráno provozní prostředí systémů, vybavení nebo zařízení. Ostatní systémy, vybavení a zařízení nevyžadované pro typovou certifikaci nebo nevyžadované na základě provozních pravidel, ať již fungující správně nebo nesprávně, nesmějí snižovat bezpečnost a nesmějí nepříznivě ovlivňovat správnou funkci jakéhokoli jiného systému, vybavení nebo zařízení. Systémy, vybavení a zařízení musí být provozuschopné, aniž by vyžadovaly mimořádnou zručnost nebo sílu.

1.c.3 Letadlové systémy, vybavení a související zařízení, uvažovány samostatně a ve vztahu jednoho k druhému, musí být konstruovány tak, aby žádná jednotlivá porucha, která nebyla prokázána jako krajně nepravděpodobná, neměla za následek žádný katastrofický poruchový stav a aby pravděpodobnost jednoho poruchového stavu byla v obráceném poměru k závažnosti jeho vlivu na letadlo a osoby na palubě. Co se týče výše uvedeného kritéria jednotlivé poruchy, je přijatelné předpokládat přiměřenou toleranci s ohledem na velikost a konfiguraci letadla, což může vést k tomu, že některé letadlové části a některé systémy vrtulníků a malých letounů by nemusely tomuto kritériu vyhovovat.

1.c.4 Posádce nebo případně personálu údržby musí být jasným, úplným a jednoznačným způsobem poskytnuty informace nutné pro bezpečné provedení letu a informace týkající se nebezpečných stavů. Systémy, vybavení a ovládací prvky včetně indikace a signalizace musí být konstruovány a uspořádány tak, aby minimalizovaly chyby, které by mohly přispět k vzniku nebezpečí.

1.c.5 Je třeba učinit konstrukční opatření k minimalizování ohrožení letadla a osob na palubě nebezpečím, které lze s přiměřenou pravděpodobností očekávat, jak z vnitřku, tak z vnějšku letadla, včetně ochrany před možností závažné poruchy nebo zničení jakéhokoli zařízení letadla.

1.d Zachování letové způsobilosti

1.d.1 Musí být stanoveny instrukce pro zachování letové způsobilosti zajišťující, že úroveň letové způsobilosti letadla v době typové certifikace bude zachována po celou dobu provozní životnosti letadla.

1.d.2 Musí být zajištěny prostředky umožňující kontrolu, seřízení, mazání, odstranění nebo výměnu letadlových částí a zařízení tak, jak je nezbytné pro zachování letové způsobilosti.

1.d.3 Instrukce pro zachování letové způsobilosti musí být podle objemu údajů ve formě jedné příručky nebo více příruček. Příručky musí v praktickém uspořádaní obsahovat pokyny pro údržbu a opravy, informace pro ošetření letadla, postupy vyhledávání a odstraňování poruch a postupy prohlídek.

1.d.4 Instrukce pro zachování letové způsobilosti musí obsahovat omezení letové způsobilosti, která stanoví každou závaznou lhůtu pro výměnu, interval prohlídek a související postup prohlídek.

2. Hlediska letové způsobilosti provozu výrobku

2.a Musí být prokázáno, že v zájmu zabezpečení dostatečné úrovně bezpečnosti osob na palubě nebo na zemi je během provozu výrobku zajištěno toto:

2.a.1 druhy provozu, pro které je letadlo schváleno, musí být stanoveny a dále musí být stanovena omezení a informace nezbytné pro bezpečný provoz včetně omezení týkajících se životního prostředí a výkonnosti;

2.a.2 letadlo musí být bezpečně řiditelné a manévrovatelné za všech předpokládaných provozních podmínek, a to i po případné poruše jednoho nebo případně více pohonných systémů. Patřičně musí být uvážena síla pilota, prostředí palubního prostoru, pracovní zatížení pilota, ostatní lidské činitele a fáze letu a jeho trvání;

▼C1

2.a.3 musí být umožněn plynulý přechod z jedné letové fáze do druhé, aniž by bylo zapotřebí mimořádné zručnosti pilotáže, nadměrné pozornosti, síly nebo pracovní zátěže za jakýchkoli pravděpodobných provozních podmínek;

2.a.4 letadlo musí mít takovou stabilitu, která zajistí, aby požadavky na pilota nebyly nadměrné s ohledem na fázi letu a jeho trvání;

2.a.5 musí být stanoveny postupy za podmínek normálního provozu a poruchových a nouzových stavů;

2.a.6 musí být zajištěna výstražná zařízení nebo jiná varovná zařízení přiměřená typu a určená k zabránění překročení normální letové obálky;

2.a.7 charakteristiky letadla a jeho systémů musí umožnit bezpečný návrat z možných krajních poloh letové obálky.

2.b Členům posádky musí být dostupná provozní omezení a ostatní informace nezbytné pro bezpečný provoz.

2.c Provoz výrobků musí být chráněn před nebezpečím způsobeným nepříznivými vnějšími nebo vnitřními podmínkami, včetně podmínek prostředí.

2.c.1 Zejména nesmí nastat žádné nebezpečné podmínky způsobené vystavením jevům, jako jsou nepříznivé počasí, blesk, střet s ptákem, pole vysokofrekvenčního záření, ozón, apod., jejichž výskyt lze přiměřeně očekávat v průběhu provozu výrobku.

2.c.2 Prostory pro cestující musí cestujícím poskytovat vhodné dopravní podmínky a dostatečnou ochranu před jakýmkoli předpokládaným nebezpečím vzniklým v letovém provozu nebo v nouzových stavech včetně nebezpečí požáru, vzniku kouře, toxických plynů a náhlé dekomprese. Musí být přijata opatření, aby měly osoby na palubě jakoukoli přiměřenou naději vyhnout se těžkému zranění, být rychle evakuovány z letadla a ochráněny před účinkem deceleračních sil v případě nouzového přistání na zemi nebo na vodě. Podle potřeby musí být vydána jasná a jednoznačná znamení nebo oznámení k instruování osob na palubě o vhodném bezpečném chování a o umístění a správném používání bezpečnostního vybavení. Předepsané bezpečnostní vybavení musí být snadno dostupné.

2.c.3 Prostory pro posádku musí být uspořádány tak, aby usnadnily jak letový provoz, tak možnosti situačního uvědomování a zvládání jakékoli očekávatelné situace a nouzových stavů. Prostředí prostoru pro posádku nesmí ohrozit schopnost posádky vykonávat její úkoly a jeho uspořádání musí být takové, aby zamezilo vzájemnému ovlivňování během provozu a nesprávnému používání prvků řízení.

3. O r g a n i z a c e (včetně fyzických osob působících při projektování, výrobě nebo údržbě).

3.a Oprávnění organizace musí být vydáno za předpokladu splnění těchto podmínek:

3.a.1 organizace musí mít všechny prostředky nezbytné pro rozsah prací. Tyto prostředky zahrnují mimo jiné toto: zařízení, personál, vybavení, nástroje a materiály, dokumentaci úkolů, odpovědnosti a postupy, přístup k příslušným údajům a vedení záznamů;

3.a.2 organizace musí zavést a udržovat systém řízení, který zajišťuje soulad s hlavními požadavky letové způsobilosti, a musí se snažit o trvalé zdokonalování tohoto systému;

3.a.3 organizace musí podle potřeby uzavřít dohody s ostatními příslušnými organizacemi s cílem zajistit zachování souladu s hlavními požadavky letové způsobilosti;

3.a.4 organizace musí zřídit systém hlášení nebo řízení událostí, který musí být užíván v rámci systému řízení podle bodu 3.a.2 a v rámci dohod podle bodu 3.a.3 s cílem přispět k trvalému zlepšování bezpečnosti výrobků.

3.b Na organizace pro výcvik údržby se nevztahují podmínky podle bodů 3.a.3 a 3.a.4.

▼C1

PŘÍLOHA II

Letadla podle čl. 4 odst. 2

Letadla, na která se nevztahuje čl. 4 odst. 1 jsou letadla, kterým nebylo typové osvědčení nebo osvědčení letové způsobilosti vydáno na základě tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu a která spadají do jedné z těchto kategorií:

a) letadla mající zřejmý historický význam týkající se

   i) účasti na pozoruhodné historické události nebo

   ii) významného kroku ve vývoji letectví nebo

   iii) významné úlohy, kterou plnily v ozbrojených silách členského státu

   a vyhovují jednomu nebo více z těchto kritérií:

   i) jejich původní návrh je určen jako starší než 40 let,

   ii) jejich výroba byla zastavena nejméně před 35 lety,

   iii) v členských státech je stále zapsáno v leteckých rejstřících méně než 50 letadel stejné základní konstrukce;

b) letadla konkrétně určená nebo upravená pro výzkumné, experimentální nebo vědecké účely a s pravděpodobnou výrobou ve velmi omezených počtech;

c) letadla, ze kterých alespoň 51 % bylo postaveno amatérem nebo neziskovou organizací amatérů pro jejich vlastní účely a bez obchodního cíle;

d) letadla, jejichž původní návrh byl určen pouze pro vojenské účely;

e) maximálně dvoumístné letouny, jejichž kritická rychlost nebo minimální rychlost ustáleného letu v přistávací konfiguraci nepřekračuje 35 uzlů kalibrované rychlosti (CAS) a maximální vzletová hmotnost (MTOM) nepřesahuje

   i) 300 kg pro jednomístný pozemní letoun nebo

   ii) 450 kg pro dvoumístný pozemní letoun nebo

   iii) 330 kg pro jednomístný obojživelný letoun nebo jednomístný vodní letoun nebo

   iv) 495 kg pro dvoumístný obojživelný letoun nebo dvoumístný vodní letoun za předpokladu, že při provozu jako vodní letoun a jako pozemní letoun spadají pod omezení MTOM příslušné těmto letounům;

f) „kluzáky“ s konstrukční hmotností menší než 80 kg, jde-li o jednomístný, nebo 100 kg. jde-li o dvoumístný, včetně kluzáků se vzletem a přistáním z nohou pilota;

g) bezpilotní letadla s provozní hmotností menší než 150 kg;

h) jakákoli jiná letadla s celkovou hmotností bez pilota menší než 70 kg.